

Presentación de Tomás Garcés, el gran poeta de La Selva de Mar

*«Enyoro la vela lleugera,
el còdol blavís i lluent,
la vinya, la cala planera,
el núvol, la boira i el vent...»*

El paisaje del Port de la Selva desfila en sus puntos más vivos en estos versos de Tomás Garcés, dándonos una vista de conjunto de gran vigor.

«Ha copiat sempre el paisatge damunt un vidre glaçat per l'alè del somni», dijo de él J. V. Foix; y cuando este cristal ha tenido mayores transparencias ha sido cuando ha mirado a través de él «aquesta costa dura i dreta» del Cabo de Creus

Nacido en Barcelona en 1901, estudió Tomás Garcés Derecho y Letras, ejerciendo la profesión de abogado.

Sus libros poéticos más destacables son:

«Vint cançons», «L'ombra del lledoner», «El somni», «El caçador» y «Viatge d'Octubre».

Su primera obra, «Vint cançons», produjo conmoción en la poesía catalana, porque en ella encontró Garcés un nuevo aspecto de la poesía, de distinción aristocrática y forma externamente popular.

Por esto, estas «Vint cançons» inspiradas y escritas en el Port de la Selva y en Selva de Mar, viña y olivo descolgándose a la costa, representan quizás un hito en la literatura catalana.

Salvat-Papasseït veía «Vint cançons com una cançó sola i una cançó indecisa», y el mismo autor dice en el prólogo que quiere fundir creación personal y formas populares en una poesía nueva.

J. M.ª SALVATELLA.

I Cançó del Port

*Vaixell que dorms en el port,
embolicat de tenebra!*

*Has desat els gallarets
i són plegades les veles.*

*Només crema un llantió
dalt de tot de l'arbre mestre.*

*Si el mariner et guarda el son
la lluna també te'l vetlla.*

Silenci de l'alta nit!

*L'aigua del port és quieta
i tèbia com un coixí.*

*El cel és pàl·lid i tendre,
com si fos humitejat
de rosada matinera.*

*La nau s'adorm poc a poc
sota els ulls del sentinella.*

*Si fa una mica de vent
ja vacil·len les estrelles*

*El tràngol gronxa les naus
i a punta d'alba llangueixen
la lluisor dels estels,
el remor de la taverna.*

*El vaixell s'ha deixondit
i obre totes les lluernes*

*Trèmula dolçor del maig,
joia de la brisa fresca!*

*El mar sembla fet pel goig
dels gallarets i les veles.*

*Mariners, cal feinejar,
que es fa de jorn i clareja.*

*La mar, més enllà del port,
s'ha desfet la cabellera.*

II Cançó del Port

*Gallaret a dalt del pal
és una llengua de flama.*

*La flama del gallaret
cap ventada no l'apaga:
si es baralla amb el mestral,
l'atia la ponentada.*

*Gallaret a dalt del pal
és un ocell que refila.*

*El guaiten els mariners
i plens de joia somriuen;
el guaiten entre el cordam
ara que són lluny les vinyes.*

*Gallaret a dalt del pal
és com un estel que vola.*

*Fa volada mar endins,
el tiven totes les cordes.*

*Els colors del gallaret
es veuen entre la boira.*